

ישיר משה

דברי פי חכם חן שפתותיו שושנים נישפות מור עוכו. בחכמה
 ובתבונה משה כתב ספרו ויהי שירו אז ישיר משה
 שיר תולדות תרגמה שפתיו ולשונו תדבר. שניות מדברי סופרים
 פרסאות לחכמה כי בפרק פרקי הישיר מסמין ברמז דורש
 כתרי אותיות לבטא בשפתים אחת ושתים משה ידבר. בקצה
 היריעה במחברת השנית סיוך ונראה שנה ופירש בלשון ער כי
 ועברי כל דבר הקשה להימדי דבי רב שאין הפה יכולה לדבר
 וכן יש בראש יחוס משפחת בית דוד מלכי יהודה
 ונשיא חאנשי השם המיוחדים מורע המליכה זרע דוד המלך
 ע"ה מה הוא בחיים אף זרעו בחיים כי בשם קדשו נשבע ה'
 קדוש אמת ש"א יכבה נרו לעולם ועד והאיר אל עבר. ונצר
 משרשיו יפרה שרש ישי חידושי המלכים והנשיאים זמן
 מלכותם ועד פקודתם קמון וגול שם הוא מלך והדיוט יעלו
 אבר. זאת פעולת האור אשר בלבנון החכם הדין המצויין
 הרב הכולל כמחיר משה בכמהיר אברהם דיין סי' ט'
 יהא רעוא יוסף שנית ירו עשות ספרים בנועם אמרים יפוצו
 מעינותיו חוצה כמעין המתגבר.

פח קירורנו יע"א

שנת והתלכו בזרעך לפ"ק

מיד שלמה בילפירט' וחבריו היו

מדפיסים ומוכרי ספרים

נרש בבית הדפוס המשובח של הארון עמרם שושן היו

רחוב ג'נמיר מספר 39 בעי"ת כאזבלאנכא יע"א

IMPRIMERIE SIMPLEX

ARMAND SOUSSAN

39, Rue Guynemer - Casablanca

זאת התורה לעולם ולמנוחה לפני הדרת מעלת אחד מן הרמתיים זהב מזהו

מוקק שבעתים. הדר הוא למב עמו מלכותו וזהו

אלה נשכחתי לזכר לזכרון מן מעשה דוד וזה
מטב אלמלא בעל כרחו של עשירי כחל אלה

כי אדוני קבל את המנוחה, בלב טוב ובשמחה. מכני הצעיר

עשה כן

אני אברך ולי נאח לברך את ה' אשר הנחני בדרך אמת וזיכני להשיג את
שאלתי ובקשתי אשר לה קייתי וחזיתי מנעורי מיום שנעמדתי על דעתי
שזוני אל כפי לחקור אחרי שרשי משפחתי הצעירה משפחת הדיין מכנן מי
יצאו ולמי מקדומים הכה מיוחסים. והנה שמעתי אנדה נפוצה בפי אנשי
משפחתינו שהם חוסר מנוח דוד המלך ע"ה ואז נוספה לי שאיפה על
שאיפתי והאתי חובה לעצמי להתחקות אחרי הדבר לדעת מקורו ומוצא מעין
יסודו. ויהי היום נקרא נקראתי לבית אחד מנכבדי משפחתינו ושאר בשרינו
איש ישר נאמן נמץ נעמן צנוע ועניו ומאושר בכל ענייניו אוהב התורה ולומדיה
ועוקב אחרי צעדיה רודף צדקה וחסד יקר רוח איש תבונה כהר בארץ דייך
היה מקאזבלאנקא ומדי דברי עמו ושיחתיו מענינים שונים דברנו גם על
שאלה זאת ואז קבלתי ממנו תשובה משמחת שיש לו ספר אחד הנקרא ישיך
מי"ה וכי' שלשלת יחסין למשפחת דייך הספר הזה חבנו הרה"צ כמוהר"ר
מושה דייך בן הרה"צ כמוהר"ר אברהם דייך זלה"ה חידושים נפלאים על שיר
השירים וחבר כמה ספרים כאשר עיני הקורא תחזינה מישרים בהקדמתו שם
והוא ז"ל ב"ה חכמתו און וחקר וחקק שלשלת ארוכה מיחס משפחתו פ"ה
דורות דור אחר דור מדוד המלך ע"ה עד הרב המחבר זלה"ה או נמלאתי שמחה
וגיל וברכתי ברכת הודאה ושבח לה' שזיכני להשיג מבוקשי וכאויי המוכנים
וקראתי את המקרא לשמע און שמעתיך ועתה עיני ראחק [איוב]
ובעין שהספר הזה אינו מצוי וכמה מבני משפחתנו שואפים לדעת שרשם
ומקור מחצבתם לכן הצעתי לו להדפיס לכל הפחות את מאמר השלשלת
עם כל ההקדמות והסכמות הרבנים הבאים בראש הספר הדבר נתקבל אצלו
בשמחה רבה והסכים לשלם כל ההוצאות הדרושות לזה בסבר פניו יפות.
ויהי שזכות אדונינו המלך דוד ע"ה חגין בעדו ובעד בניו ובעד כל משפחתו
וישלח לו רפואה שלמה ויתברך בברכות שלוש ויברך. יאר. ישא. בעושר
ואושר ובריאות הגוף לעבודתו יתברך ויזכה לחיות בנועם ה' ולבקר בהיכר
בבוא משיח צדקנו לקבץ את נדחנו למען כבוד תורתו אכן
הלכיד הרה"פ עיר דמנאת יע"א ביום ג' בש"ק יום שנכפל בו כי טוב ב' דחי'
אייר שנת תש"ת"י ולא התמהמת וכו'

ע"ה שמעון בן אליהו דייך דומ"ץ בע"ת דמנאת

הכותבת מקום היריה רחוב לויטאניא מספר 31 מליפון 30 699
מקום המסחר רחוב שטראזבורג מספר 198 מליפון 53-233

ובכללם הוא יברך בניו של מאיר דייך הראשון בקודש מעשה דייך הדין
השני הגבר המרומם ונעלה אברהם דייך הדין השלישי הבחור ונחמד
תבין דוד דייך הדין ה' ישלח ברכה בכל מעשה ידיהם אכ"ר

ותשלם המלאכה והיתה התחלתו ביום כ"ה כסלו ונגמר ביום מ"ז בשבט
שנת ה'תש"י"ט לפ"ק

נרפס על ידי הצעיד העובד במלאכת הקודש באמונה מאיר בר כמוהר"ר
רפאל עמאר זלה"ה ה' ישלח ברכה בכל מעשה ידיו אכ"ר

הסכמת

מקום המסחר רחוב שטראזבוג מספר 198
מלפון 233-53
הכותבת מקום הדירה רחוב לויטאזיייה מספר 31
מלפון 699-30

הלכיד עבדכם מאיר בן אברהם דיין היי

דוד תנין בעדו ובעד כל בניו ובעד כל המשפחה כולה אכיר

וגם הבטחתי להעתיק כל שלשלת היוחסין עם הסכמות הרבנים המסכימים
עצה ההוגנת שדי להדפיס רק שלשלת היוחסין ומדי שיחתנו בענין זה נהן לי
דיין ייץ שהוא עתה דומיין בעית דמנאת ומדי שיחתנו בענין זה נהן לי
ויהי היום קרא קראתי לשאר בשורי להח' הש' והכולל הרח'ג כמוהר"ר שמעון

פירוש על שיר השירים בשלש פירושים ויש בו מורה גדול בהעתכתו .
שיעתיקן לאותיות גדולות כאשר גזר אומר בעד הדפוס לפי שהספר הזה מפרש
אדונינו המלך דוד אבל האל הוא היודע שהמניעה היתה מצד שלא כצאתי מי
זה הרבה ימים ושנים שהיה בדעתי להדפיס ספר ישיר משנה שיש בו
שלשלת יוחסין של משפחתנו משפחת הדיין שמקורה וכתוצאה מוע

מודעה רבה למורי ורבותי

ישי יחוס משפחת בית דוד ישר

הסכמות הרבנים המופלאים חבר גביאים היושבים על כסא
ההוראה על האר"ן המנובת יע"א ירום הודם והנשוא מרכותם
בין שכתב בהם ובתורתם:

ישייר ישראל לאר הכתר בשירי מקול הקורא שיר תהלתו אשר בחר
בנו מכל עם והנחלתו תורה וחקים ומשפטים צדיקים, בחר חמד אלהים
לשבתו, בסני נאמרו כלותם ופרמיותם, ומה שהסופרים עתידין לחזק ברוח
מבינתם, איש אשר בכרכתו, וזאת היתה לתופשי התורה הלך ילכו האישים
האנשים הנגשים, ויפתחו איש אמתחתו לחזק חידושים, מעמים ופרושים
מה שקבלה נשמתו, וימלאו את כלים בר, מלתא דמסתבר, לעומת מחברתו
עשות ספרים, בנועם אמרים ככתוב בתורה.

ישייר משה לאר נדרש, ששם הלך מיושבי בית המדרש, העומדים על
הפקודים, משכים ומעריב לבתי מדרשות, ושפתותיו רחושות, לשון
למודים, שואל כהלכה ומשיב כענין, דברים על בורין, מוחב ומפז נחמדים
דקרי ותני הלכתא גברותא דינא רבא ודינא זוטא, קנה הכמה קנה כינה והיו
לאחרים, והוד ירו נמיה בפסקים וכתבים, דברים הכינשני, ובנה עלידם
מצודים, מה טובו אהליו, צאו והאו מה הכריות אומרות עליו, הכו מביתקרב
וככו מתמדים, יצא חומר מנוע ישי משופרי שופרי, זרק חופרא אאורא קאי
אעקריה, ויוצא פרח ויצין צין ויגמול שמים, עד שלא שקעה זרחה הגפן
פחתה ויגדל

ישייר יוזמר לאר גומר, האל העונה בשיר נגינות, ושפתי רננות, לאר עליון
קונת, אשר ברא בריות טובות, חכמי לב בעל ישיבות, יודעי דעת
ומוכני, כל כי האי צורבא מרבנן מתכשר במלאכתו, תורתו אומנתו, הא
למגם הא לעיוני, דרוש דרש, שנה ופירוש, והוא ליו שונה, חידושים נאים
היקרים ומסולאים, דמפיק להו ברישירחני, המאכיל מן בבדבר והיה מעכו
כצחית כדבש מעמא דמסתבר, ידע כחוני, כי יאמרו אליו, החונים עליו
דגל מחנה, משה שפיר קאמרת, יישר כחך כי יפה דברת, אשרתא דדייני
מגיד מישישים, דבש דבורים והוא יתן מעדני, נאה דורש ונאה מקיים, דרשננו
לחני קראי, וכתב לו את משנה, שיר השרים אשר לשלמה, הכי קרא שמו
ישייר משה ויעש לו זה זה למסגרתו, פרקי השיר לעומת מחברתו
מילי מילי קתני, זאת התורה אשר שם משה בן של קדושים בר אבהו ובר
אוריינו גזע היחס והמעלה שולשלתא דבי נשיאה הדר הוא הרב הכולל ענותן

מורעה רבה

ערותי זו נאמנה, שזה כמה ימים ושנים, שעלה בדעתי להדפיס ספר או
ישייר משה של הרה"ג בן של קדושים כמוהר"ר משה דיין
שבו כתוב שלשלת יחס למשפחת דיין שהיא מורע דוד המלך ע"ה כאשר

עיני הקורא תחזנה.

ויען שהספר הזה הוא גדר הכמות שיש בו יחוס משפחתנו ופירוש על שיר
השרים דהיינו פירוש המלות בערבי, ופירוש הפסוקים פשט ודרש
והמדפסים אומרים שצריך להעתיקו ואין מי שיכול להעתיקו והצמערתי על זה
אחר זה קרא קראתי לבתי לחוב עימעון דיין שהוא כעת דומיץ בעיית
דמנאת יע"א, ומדי דברי עמו דברנו גם על ענין זה, ותשובתי היתה
אליו שיש לי ספר או ישייר משה שממנו באיר היטב שמשפחתנו משפחת
דיין היא מורע דוד המלך ע"ה ויע"א ותקף הוצאתיו ונתתיו לו, ואמרת
לו שבדעתי היה להדפיסו לפי שבני משפחתנו כולב שואלים ודורשים אותו
לא מצאתי מי שיעתיקו, אז השיב לי הרב עימעון חנו' די' לי להדפיס רק
יחוס המשפחה והסכמותיה וערכו לי דבריו וכך עשיתי:

יהיר שזכות דוד המע"ה תנין עלי ועל זרעי ועל כל בני משפחתנו וישלח לי
רפואה שלומה ובריאות הגוף לעבודתו יתבודך אכיר:

ע"ה מאיר בן אברהם דיין היי

כחל כמח' משה דיין גר' בלא' הרב המובהק שמו נודע בשערים כמח' אברהם דיין ז"ל יהי רעוא תנן זכות אבות על בנים אתיא פקידה, כמובת תלתא כחדא, בני חיי ומווני ויתן אל

ישיר שיר ושבעה, לא' המתנאש לכל צראש יזהיר ויאר פליטת בית יהודה אינר כל' חמה, גמרה בראשה, מקצה אחר'ן, שלשלת יחסן דאתו מפר'ן, היושבים בראש, ודבר זה מסורת בידנו מאבותינו אנשי דסורא, דברי קבלה דמו דרבני תורה כי משפחת הדיין היא היתה צראש, משפחת, של חכמים ושל סופרים, כולם אחזבים כולם כרוזים, נצבים על הראש מניח מלכי, רבנן סמיכי, היו שריה צראש, ומניחת יחסין מזמן קדמון בירב שויש ויסודם, הלא הוגד מראש יחוס מאבותיהם הנשיאים והרמים שר' צבאות אשר עומד לנס עמים, בן ישי בראש, זרע מלכים, שרים ונסיכים שרי צבאות בראש זרע דוד המלך ע"ה מרן מלכא משיחא ראש המשפחה ודוד בא עד הראש, אי צאת משום כבוד תורה וכבוד משפחה, דוד שנמשח בשמן המשחה שמן המושב על הראש כל נדיב יחזק ידים רפות ולקבל את ספר ישי' כ' עד בספ' כי תשא את ראש בוזו כסף בוזו זהב לתומכו ולסעוד' איש כמתנת ידך על כן ירים ראש, ומי שמצווה ועושה, יבורך מפי עליון וישב על כסא כי סמ

משה

בקול נעים, לכל חמים דעים, כל עם הקדש, בעת יפקוד ה' את עמו ויבואו איש איש ממקומו, אל אדמת הקדש נדחי ישראל יכנס, במופת ונס, לעשות את מלאכת הקדש, ויבן כמו חמים מקדשו, נר ישראל וקדושו. מזהו קדוש וכוהנים בעבודתם בנגדי כוונה וכוהנות, בכלי הקדש הכי' הכריח פה צובא יע"א וכן לוי נותן זמירות בנגלים וכוהנות, בכלי הקדש הכי' הכריח פה צובא יע"א בחדש האביב שנת כמראה אשר הראה ה' את

983

משה

הצעיר
משה בכמהרי
סתהין ס"ט
הצעיר

משה בכמהרי סויד
הצעיר
דוד קצין ס"ט
הצעיר

מכאל אשכנזי
הצעיר
רפאק משה ישורן ס"ט
הצעיר

הצעיר אחר שוויכיה ס"ט

הסכמת הרב המופלא, אחר מגדולי אר"ן מובה ואת אצילי, יהי לעד שבע רצון, ומלא:

מזמור לתודה עלינו לשבח להודות, שיר ידיות, לא' כי גבר עלינו חסדו גשר ידות, כהנהל עליון תורת אמת משפטים ישרים ועדות, ברוך

הוא וברוך שמו, דמטוביה אוטיב יאיר נתיב תורה התומה, לשרא' עם קרובו קהל ועדה עדה תמה, קדשינו קדושי תורה, יפה כלבנה ברה כחמה, תורת ה' תמימה, אש דת כמו, ברוך שבער בהם ובמשנתם, ויאר להם אור תורה חיה אור במשכותם, תורה אורה את הדרך להותם, הוכה עולם לדורותם לחם אברים כי נתן מלחמו ונוסף עוד לדורות הבאים, וזה ה' דבר ביד עבדיו הנביאים, ארזי הצננון הרמים והנשיאים, אל' דת ומי' דת מתנביאים, לשמור את דרך ה' דביק כדברי תורה דמו, ויוסף עוד דרך הש' השור' רגנות וישרים וחום בכתובים קן סיפור שרי' שור'רים, ותהי עליו רוח ה' אלה הדברים ברוח'ק נאמרים, שהלכה כמותו וה' עמו יפה כח הכן חכם הרשים ויחכם בכל נכון להשים, שמלך על העליונים אראלים ותרשישים, ויהי שירו שיר השירים קדש קדשים, ובסתים חכמה, דברים שנים עתיק וימין, ועם נעלמים סתומים וחלומים. הם המדברים ברום המעלות בנגהי מרומים, דברים העומדים ברומם מי החכם ויבן את זאת, בנועם ה' לחזות בשבתו על

שיר

מזמור שיר לנו ולבנינו עד עולם, אחד חכם ואחד תם יתר כולם מקמנם ועד גדולם, ישאו בנהרות קולם, כל איש ישר ויהי שירו, כי בו בהרה ויתן לו מתנתא דתורה, ליתודים היתה אורה, מצות ה' ברה, ונוסף עליהם אסף לריא המאירה, זר זהב סביב מתחת לזרז, נביאים וכתובים כולם מרועה ניתנו רועה אחד אמרן מפי הגבורה שמענום שרשן ועיקרן, אלו הן הנשקל'ין לכל הדברות אשר אמרן בסני נאמרו הופיע בהר פארן, אמרות מהורות אשר במאמרו, זאת היתה לתופשי התורה הלך כל האישים כל חכם לב באנשים רק שבמו יתן הם הנוגשים לבאר כל חמורא שואלים ודורשים יחקור דבר לחקורו ולדרשו ומתוכם כעין החשמל א"ח יצא יצא א"ח מעין משה שפיר נופך ספור הוא הדין נאח רועה פרישו קא מפרש דברים על בורין, רדוש דרש משה על כל שיר השירים לפום חורפיה מרישיה לסיפיה חורפיה מיהל'ין כל הדבר הקשה עומד עליו ומבארו ויחל משה הקריב את קרבנו על מזבח הדפוס כותב ומעלה מלתא דאתיא מדרשא אידי' דחביבא ליה הרי זה גול'ה מלי דמסתמן מלי מלי על כל פסיקא ופסיקא משה כתב ספרו מר ניהו רבה בר רח'מא הרב הכולל

פירא בזו כסף בזו זהב כספא מבעא ודחבא פירא, כשום עשה דכבו
הרבי מוהר ומתן לאחוזק יד הרב המחבר לספרו ולתומכו, להחזיק ביד
דאורייתא כי היכי דלהוי ליה רווחא טובא או פורתא לצינור בחזקת
שמעתתא דבעיא צלותא לב חכם ישכיל פיהו כל אשר בתוכו כל הנות
ותן אדם ניכר בכיסו, דלאו כל שעתא מתרחש כי האי גברא ומכותר
ואזוז ומולכח עליו כתב יחוסו, הכי קדא שמו ישרי ישרי ישמח משה
הלקן שותה בעסיו כמין חמר שיר לוי נאמר אז
מזמור לאסף קבצי דרחבנא קיבוץ גליות, נדחי ישראל יכנס :

המדבריות, כבשה בין שבעה זאבים ומענות אריות, חמה יעל
עליות יחלין עני בעוניו, מכרי הא כמה שני דפריש, אולא גריש, ה
לראש איל משרש, ותאמר ציון עובדי ה' ויהי כמחריש, אמו לית
מתמנן של עובדי עבירה גוזלן וחומסן שלא כדת של תורה לא השאירו
קנאז ופירא ואין כסות בקרה, ולא שטו איש עדיו עד מתי לעדה הרעו
ותמוש חיתד התקיעה, דין ריש קטיעא, רואיו יאמרו אוי, השיבנו
ונשובה, הן אליהו בא, בריא בחיובא, בסוד קדושים רבא לאסוף כו
ושבית שביו יאמי עמו מלכא משיחא משיח לפי תומכו בתוככי ירושלם
שעמיה לו אמו ה' שופטינו בכל מוקמר מוגש לשמו, איש יביא כפרי
בעבודתו יקריב את קרבנו, וישראל עושה חיל מקנה קנינו עבודה תכ
את קניולדיו על דוכנו השר השורר דברי
הלכיד והחשם בסדר ובשנת זכר יתי 643 להם ברית ראשונים לפג

ידי הצעיר מרדכי עבאדי סימ

כל הנשמה תהלל זרק כמותרי משה דיין נר'ו היא רעוא דתירום רישיה
יהי שמו לעולם כשם הגדולים אלה ראשי ויהי ויתן לו בנן דמוויין. נטיעות
דומות לשרשים הרי זה מקדשי, ויוסף עוד עשות ספרים פסוקה דפסקיה משה
אימרא יאי, פרקו נאח. בפרקי השיר
לדוד מרן מלכא משיחא. ישרי לו נאמר שיר ושבעה, לו יאתה ההלל והשבעה
נפש דוד תוסף תת כחה, כי נתן לידיו זרע רב מניחו מלכי ואחריהם כל
ישרי לב בני סמיכי תורה וגדולה יש זוכה. ישמח צדיק אחיך אחוכי שפתותיו
דובבות יגל כבודו כי עדיין זרעו בחיים אלופינו מסובלים בעדי עדייב סוככים
בכנפיהם פריש כנפים. שבת מושלים. לנו לענים נשיא ישראל מופתי הדור
וחזיו. ועד אהין מלפנים כת הקדמים. רבנן אחושביינהו. והמה חכמים
מחוכמים. רבנן תקפי ואת עצומים. שומרים לכל בני את האורים ואת
התומים. לחזות את העם בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. וזרעם אחרים
בדורותינו אלו תופשי התורה. מלכא אצביישהו יקרא דקרו ותנו בפלפול
וסכרא עזרש הן להם מילי בביא מירי דקשה להחיר אדגו הא קמן אחד היה
היה אברהם אבי הרב המחבר זרוע המיומן, חובר חברים נודע בשערים
ופשריה מהימן דרוב דמופלל ס' שיר חדש מעשה ידי אומן. דרשינהו
לתהלי דבי רב באי רחובות גלה סודו למוך אותו השבת כותב ומעלה להוציא
לאות תורה רישיה. זכרון לנפש תוכחות מוסר ומלי דדרשא כמוב מעם הרי זה
גולה. הולך תמים ופועל צדק חל ככתב ידו דפסיק ותניה הלכה למעשה
בס' הבהיר ויוסף אברהם והשאר אחריו ברכה אגדה והלכה שלא עלו
לדפוס לסדר המערכה הוא היה דוד פ"ד מווע המלכות אדונינו המלך דוד אבי
כל בני

מזמור לבני אברהם בניהם אחרים. בתורת ה' הפצם מעשה אבותיהם
בידיהם. מיושבי קס"ת מעשה הכתב מגבת פניהם, דורשי רשומות
דרושים לכל הפציהם. יוסף ה' עליהם כח זכה, כאשר עין לו ראתה הראשון
אדם הרב המחבר נר'ו מבחר עצמים. ויבן כמו רמים. עצום ורב ואת עצומים
נאח דורש אתים וגמים. מפרק כלאהר יד דרך הלכו דורש דרש שנה ופריש
הידושי תורה והידושי אז ישרי משרי ישמח צדיק בראותו מעשה ידי ועל
מכשם ההפזם בחרי כבשי ויעש לו זר זהב פרקני השיר שירת משה. ובשתים
איה יריו וזכות משרתן גבוה קא זכו הימיו אשר דברו קדמוניו ז"ל דבריהם
כנתלי הקיפם ועובים כי דוד מלך ישראל חי וקיים בחיות כי היום דוד פ"ה
83 מורעו אב וננו יתן פרים. לפרש מילי דאבות באר רחובות רחבה מניוים
מתנו בריחים או דכו. איכו השתא אליכם אישים אקרא כל נדיב לב לינקוט

שיר מן תם נכתב ונחתם כי יפלא דבר שיחת דקלים בקנה אחד עולים כתבו
על המחבר ומי שת בשוחות . חכמה כלל מלא אנוחות לב נדכה ונשבר
הלא לאמונא כי אין חכמה ואין תבונה . ומה מיכו של עובר ומה אתן זה לפני
מועדי דעת ומכניזי ומה לתבן את חבר אכן האמת יורה דרכו האדם אינו חייב
אלא כשיעורו וערכו . פוק חזי מאי עמא דבר מה שקבלה נשמתו בהר חמד
אזחים לשבתו מה שהיה כבר ואין כך בו אלא חידושו מעמו ופירושו . מלתא
המסתבר על כן באתי לרמוז ולחדש בקראי קדש ע"פ הקדמות מחכמי
לב אשר נקבו בשמות וקראתי את שמו ישי יר . משה אולי יתעשת לי כוחן
לכבות להיות שפתותי בקבר דוכבות בארן מדבר בקצה היריעה בחוברת הביאו
לפני את הפרפרת בקצה המדבר דברות שניות די' כדי לכתוב שתי אותיות
זאת אומרת כותבין שובך ראו קראתי בשם פרקי השיר פרקים וחוליות
מיני קטניות דקיימי כבר גם לרבות מלות זרות בערבית וערבית מלוקט מספרי
המפדשים רש"י והראב"ע ורד"ק ובעל השרשים אשר כליהם מלאים בר מען
למדו נערי בני ישראל דלא חרפי מוכא כיצד מציאין את חתיבה . לעבוד
עבודת

שיר ש' יגיעים מקרים הרעים סדר נזיקין על כן אבכה ואדים אל הלךה ארון
האלהים את חתרות ואת החוקים אני התעודה הדרה והודה . הכאיר
כברקים השך השמש בצאתו וירא ממכון שבתו לרבות את השחקים הכוכבים
ממסילות שן הישת כסותם חגרי שקים ספקן עליו כפים ויספרו כמספר
הדרימון כפלים . והנה דמעת העשוקים . כל העם אשר בשער מזקן ועד נער
נאנחים ונאנקים קינת סופדים תרבה אש חוקד ולא תכבה אחר די זקוקין על
נפש היפה יבכו את השריפה הקרובים והרחוקים צועקים בקול מר על צדיק
כתמר מחור

קדש

הקדמות המחבר משה ידבר

שיר ידירות . מדובר בו נכבדות . לשמו ולשמה . אשר שר בשרים . ראש
המדברים יודע כל תעלומה . האיר כאור זורח ותנה עליו הרוח . רוח
חכמה ויהי שירו לא ישקל כסף מח רו . גאביש וראמה . שפות השיר בנועם
שית ינוב פיו יקשיח . בשפה ברוחה ובנעימה . המשיח בקול רננים . עליונים
לתחתונים מעין דונמא כי נפלא אהבתו . ועליה תשוקתו . לשכב אצלה להיות
עמה מה טוב ומה נעים אהבת דודים ורעים . והיו מתפלל בשלומה . קורא נעים
שם יד על פה . ולשון חכמים מרפא תורה התומה . כי לאו כל מוחא סביל דא
סתרי תורה וסודה . פירשה דו סתומה . במופלא ממך אל תדרוש . סתרי
המתנתא לכל דראש , יושב בניות כרמה פן תהריב עולמות , רמות ונעלמות
לחברדל בין

שיר תתלות , רבת המסלות , אשה מוכה יפה ונעימה . בזמן שבעלה עמה
לא זו מחכבה . והיו לאחדים אהובים ונחמדים גדולה אהבה . עליונים
ותחתונים אוכלים למענדים שפע רצון ברכה ונדבה . בשדה תפוחים . ששים
לשמיחים ברכות הוטבה שרורים על אדמתם . למשפחותם לבית אבותם . מאן
הסא אבא . גלתה יהודה . מארץ חמדה . מוכה ורחבה . גלתה שכינה ידה על
התחתונה תוסף דאבה כשישנה בין החתמים רובצת על האפרוחים מפני חומר
שבה חמק עבר דודה ורק היא יחידה כלל עלובה וכך היא דוכה רחל מבכה
את בני האהובה עד בא מנחם אבינו ברחם ידבר עללכה התנערי קומי שבי
אף ארץ חצבי ירושלים דהבא ותאמר אלכה ואשובה אל אישי כבודי ומרים
ראשי אל נערץ בסוד קדושים רבה . ולו תהיה לאשה וישם כתר מלכות בראשה
בתוספת מרובה והיתה לה' המלוכה ורוכ שלום וברכה דכילי ליה בקבא רבא
וכל ישראל שמחים במשנות מכמתים חומה נשגבה אבות על בנים ירהשו
הקדש

רננים בבואם אל
שיר חרש הרי זה מקודש . קדש קדשים דברים העומדים ברום חביון יושב
בסתר עליון בסוד קדושים במשלים וחידות מגיד עתידות , אל האנשים
הנגשים מה למעלה ומה למטה . ועד עתיק יומא סמא כליל לאישים . ברמז
מסמין דברים סכיסה עתיק יומין לצבישך כבשים נאום הגבר סתום מעין חתום
ואני חרשים יפה מיעומן דברים כפשוטן . שואלים ודורשים . כי טוב להודות
כלה נאה ואיש חמודות ושפתותיו רחשים שבהא דמארי ביהא והאי עוליותא
שפירתא היפה בנשים והיו תואמים בשמי מרומים במקום

שיר

אזור

חושב ופשוט ציציים ולוים בשורות. וכהנים בעבודתם כנגדי זחב משוכבם
כל ישראל שמחים במשכנות מבטחים ירושלים עיר
הכיר הכוית פה צובא יע"א ניסן שנת זמשירי אהודנו 638 לפ"ק

הצעיר משה בכמהר"ר אברהם דיין ס"פ

אזור מתניו. ישפוט למראה עיניו. דין אמת לאמיתו חבר עשרת ספרים
צורפים ופחורים הנה שכרו אותו ופעולתו שמו נודע בשערים בספרים היקרים
אשר חיבר במתק שפתו האדם הנדלף מעוז ומגדול ציץ נזר **הקדש**

נשיך של מאצכים בפרשת דרכים קדמו שרים בבוא הצדיק למנוחה נכונה כאן
במחנה שכנה כסוד ישרים אתרא דכסים אירא אספקלריא המאירה פנים
מאירים יושב ברום הבין עשה לו המך אפריון וישת לו הדרים בין גדולי רומי
רבתא בצלא דמהמנתא. בחדרי חדרים להנחיל אוהביו שיי עולמות. שכולם
מתאימות טובים ונבחרים. להתעקן בדשן נפשו. כליל תפארת בראשו קושר
כתרים משלחן גבוה קא זכי לחם של מלאכי לחם אכירים לרעות בגנים ולעקוט
שושנים נדרים עם כפרים יסך לו כאברתו מלאכי שלום יצאו לקראתו. יעופו
כנשרים קך אמרין ליעוף אושפיוא קדישא. תנא קאי ארישא. ראש המדברים
הוממות אל בגרונם כי צדיק בא לבית מלום. המאיר לארץ ולדורים מאן דזכה
לכל הני עאל וגני. אוי במסתרים. דין הוא הדר בקדש נהדר הרב המופלא
כמהר"ר אדוני אבי הרא"ש זלה"ה יהי רצון שיהיה למנוחה מהורה ומזבח כפרה
לכפר

בקדש

נשיך מזמור אל צורו המור ראש בשמים. מבחר עצמים. שפתותיו שושנים
נימפות מור עובר. אשכול הכופר. הנותן אמרי שפר. נחל נובע כמעין
המתגבר נחל קדומים והיר כוחבת חידושים יפים מתוקים מדבש ונופת צופים
ויעש לו מטעמים האי צורבא מרבנן בתבונה יתבונן הלך את חכמים אחי נועם
לדו חביבי חמדת לבבי החכם השלם והכולל כהר"ר שאול דיין נר"ו תשואות
חן הן לו אשר עזרני בהגהת הספר לכל הדברות ולכל תורות. והיו תואמים
ישלם ה' פעולו. יהי שלום בחילו שבחי שלמים. ויפרץ לרוב לאפפי רבבה
בתוספת מרובה יכלה ימיו בטוב ושנותיו בנעימים וזרעו לברכה. בני סמיכה
הכמים סחוכמים ואברהם היו יהיה שלם בכל מדות טובות ענף עץ עבות הולך
תמים בן חכם ישמח אב הכהני נהמד ונעים נמע שעשועים כהר"ר **אברהם**
דיין נר"ו ישב עולם בריא אולם עוסק במלאכת **הקדש**

נשיך ציון איך נשיר על אדמת עמים דומים והנוגשים אצים עבדי דינא
נפשיהו ולא מצינא לאשתעווי בהדיהו. שניהם חנית וחצים. העבד
ישראל תמכור וכוית אבות לא תזכור אשר כעין קלל נוצצים. אב אין אהה
יוצא בניני צא בנין אשתך ופרישת כנפך על אמתך רובצת על האפרוחים או
על הכצנים לא קמא שכניה. ותשוב אליו חיונה כי כלו כל הקצנים ויצא הומר
מנוע ישי לו יוכלו מלכים שי וישלח רוצצים ואומון על משפמו יושב. מעשה

חושב

נתמעטת התורה ממשפחת הדיין ולא היה בכל דור דוד אחד כחם שראוי להיות מורה הוראות בישראל חנה כי כן שמו פניהם כל בני ק'ק מסתעריכים ולעת ולדון לפני מורה צדק של ספרדים וק'ק מסתעריכים וכל זאת בשאר הנאות ושררות כל אחד היה עוסק בצורכי צבור השייך לו שהרב של ספרדים היה כותב-ל' שטרי שידוכין וכתובות של בני ק'ק ספרדים והרב של משפחת הדיין היה כותב שטרי שידוכין וכתובות של בני ק'ק מסתעריכים וגביית כתובות של ספרדים ומסתעריכים ופ'יכולו' שצריך לשלש שותפים בהם עד היות ועליית ספר תורה וכל נדרי כל אחד עיזה בקהל שלו כד שבועות התורה והבזלה ולערכים יאחרוגים והלכשת ספר תורה נשאר למשפחת הדיין עד היום הזה ועד היום הזה יש לנו קצבה מעליית ספר תורה באופן שזה שנים רבות שהולכין בדרך זו וגדול המשפחה אחד חכם ואחד תם היה עוסק שנים רבות שהולכין וכותב שטרי שידוכין וכתובות וכל העם חכם בעיניו וריקם מיראת שמם נבהל להון לעיל וכאשר ימצא במשך הזמן איש חכם בעיניו וריקם מיראת שמם נבהל להון לעבור תק ולהפר בריית ירצה להעלים איזה שטר שידוכין וכתובות מכני המשפחה הנזכר כאשר יתגלה קלונו הבית דין אשר יהיו בימים ההם גועלינו בו בניפה ויוצאין עמו קראת נשק וגמאם בעיני ההמון כי כל הקהלות קדושות כהונה נשנבה בעד משפחה זו לקיים מה שנאמר גם בניהם עדי עד ישבו לבסא עך ולהיות כי היחוס שבידנו כבר כלל מורב ימים ונתחדש והני עכברי רשיעי נינהו דאכלי משופרי שופרי ואיכא למיחש שבאורך הזמן יבוקש היחוס הזה ולא ימצא על כן אמרתי להעלות על הסיר למען יעמדו עד כי יבוא משיח בן דוד וירם קרן משיחו מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו קדוד ולורעו עד עולם אכיר :

הקדמת יחוס משפחת בית דוד

נדרע ביחודא וישראל כי אנחנו צעירי הצאון משפחת הדיין מורעא דדוד מלכא קא אתינא וכידינו יחוס מזמן קדמון ומשנים קדמוניות היה כל מורה צדק אשר בארץ הוא ממשפחת הדיין ומאז היתה נקראת משפחתנו משפחת הנשיא על שם הנשיאות אשר נוסדה לורע דוד אחרי יחוכין ואחרי ימים היתה נקראת משפחת הדיין על שם הדיין מורה צדק היושב על כסא דין להורות את החוקים ואת המשפטים לכל יושבי הארץ וכל שורה וגדולה היו מכבדין בה להמורה צדק ההוא אשר יהיה בימים ההם ואחריו לבניו היו נותנין לו קצבתו מהעלויות של ספר תורה ולא מיהחידים כדי שלא ישא פנים לגדולים ואחר פטירת הרב המורה צדק היו מעמדין את בנו הגדול במקומו כמו שכתבו בספרי ופסקה הרמב"ם ז"ל פרק ה' מהלכות כלל המקדש על כה שאמר הכתוב גבי בני אהרן ובנים לא היו להם ויכחן אלעזר ואיתמר הא אם היו להם בנים היו קודמין להיות כהנים גדולים במקום אביהם נדב ואביהוא אעפ"י שאעזר ואיתמר היו גדולים מהם וכן לבני מלך מצינו להרמב"ם שכתב בפ"א מהלכות מלכים שהבן הגדול יורש המלוכה דכתיב ואת הממלכה נתן ליהויה כי הוא הכבוד והוא לוקח כל הנאות שיבואו למלך וממנה למד הרמב"ם לכל המינויים והשררות שדינם שיהיו הם הכן קמן משמיון לו המלוכה עד שיגדל וכן בכל המינויים והשררות שיהיו הם ואם אינו חכם כ"כ היו מושיבין עמו תלמיד חכם אחד הראוי להיות מורה הוראות בישראל וכל שטרי שדוכין וכתובות בחורים ואלכוניכ ופרובולות בשנת השמיטה וגביית הכתובה היה כותב הדיין ההוא והוא משביע בכתר תורה לכל מי שיתחייב שבועה בדין וגם הלכשת ספר תורה שמלכישים בשבתות וימים טובים וערב יום הכפורים היה חמורה צדק מכבד לכל מי שיתרצה והיו נותנין לו איש ככתנה ידו וגם היה אים- ב"י יום הכפורים כל נדרי ומבדיל במוצאי שבת בבית הכנסת ומעריב עירובי תבשילין כיום טוב על כי ששכח לערב והיה הוא העוהה לספר תורה כשירה ועשרת הדברות וחתן תורה והוא היה שולח אתרוגים ולעבים לכל עיירות הסמוכות וביום שמחת התורה נותנין הקפה שביעית נגד דוד לאחר שהוא ממשפחת דוד לכבוד דוד המלך ע"ה וכאשר היה גרוש אספוכא ובאו כמה בעלי בתים לגור בארץ עמדו ונעשו קהל בפ"ע ויהיו מושיבין מורה צדק לעצמם לדון ולהורות להם לפני גרוש הספרדי לעצמם והדיין היה דן לפני קהל קדוש מסתעריכים כמאז ומקדם וכל אחד נזהר שוררתו על בני קהלו ובכשר הזמן היו הבעלי דנים מרצים לדון לפני מורה צדק של ספרדים ובכשר וזמן

פחת דבריו . ונועם אמרו :
ברוך ה' הבוחר בדוד עבדו ובורעו אחריו ובשם קדשו
נשבע לי שלא יכבה נרו לעולם ועד כמ"ש אחת
נשבעתי בקדשי אם דוד אכזב זרעו לעולם יחיה
וכסאו כשמש נגדי . ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי
שמים נשבע ה' דוד אמת לא ישוב ממנה מפרי כמנף
אשית כסא לך . אם ישמרו בניך בירתי ועדותי זו
אלמד גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לה . וכתב לא
יכרת לך איש יושב עד כסא ואומר לא יכרת לך איש
מושר בישראל . וכתב לא יסור שכט מיהודה והרגומו
לא יעדי עכיד שולמן מדבית יהודה עד כי יבא שילה
משיח בישראל במהרה בימינו אמן

דוד מלך ישראל חי וקיים רעד ישרש ישי א' דוד מלך ישראל

דור א' דוד מלך ישראל בן ישי נעים ומורו אשר עם שמש ינון שמו וזכר
ומורו עד עולם הוא היה המלך השני אשר מלך בישראל
איש משחו שמואל הנביא על פי ה' כמ"ש בשמואל א' מ"ז ויקח שמואל את
קרן השטן ומשחו אותו בקרב אחיו נולד ב' אלפים תתנ"ד 834 לציציה וכן
שלושים שנה מלך אלפים תתפ"ד 884 ומלך ארבעים שנה בחברון מלך
שבע

שבע שנים וששה חדשים וביורשלים מלך שלושים ושש שנים ונסתלק שנת
ב' אלפים תתקכ"ד 924 במנחה בשבת ואותה בירושלמי שנת בעצרת והיו
ישראל אונניו הקריבו למחר כי' סד' דף ד' ע"א וביוספון ס' ד' פ' י"ב כתב
ששלה חניח בקרב דוד אביו סך עצום מכסף וזהב לאחר ימים הוציא הורקנוס
שלשה אלפים ככר כסף לאנשיהם וכן עשה אחר כך הורדוס ושום אחד לא
נכנס לקבר אחר ימים רצה הורדוס לזכנם לקבר בהחבא ושלח שני נערים
בצילת והסתין להם על פתח הקבר ויצא אש ושרף את הנערים והוא ברח ואחר
כך בנה הקבר בנין יפה כן כתב הרב סדר חזונו בשם שלשת הקבלה
ובספר מסעות בנימין כתב זה מ"ז שנים שנפלה חומת תפלת שלחם אשר על
הר ציון וציוה הכומר ליקח אבנים מהבנינים שהיו שם מקודם לתקן בית
תפלתם וחרפו ומצאו אבן גדולה והגביהו האבן וראו דלת במערה ופתחו וראו
בנין על עמודי שיש מצופים זהב וכסף ושולחן ועליו כתר זהב ושני חיבות
סגורים וכשרצו לזכנם לפניו יצא רוח סערה מהמערה עליהם ונפלו לארץ ולא
קמו עד עת ערב ואחר כך יצא רוח כאזי מדבר בקול אדב ואומר קומו לכו
מכאן ונראה להם כאזי דחק אותם משם ונפלו כמה ימים למשכב וסופרו
לחומר וציוה לתקן מיד כאשר היה ושם היה קבור דוד המלך עליו השלום
ובצר שמואל קבור שלמה ושאר מלכי יהודה :

ב' שלמה בנו

דור ב' שלמה בן דוד אשר ילדה לו בת שבע ובד"ה קורא אותה בת שוע
בת עמיאל מלך הלששי אשר מלך על ישראל בירושלים
נולד ב' אלפים תתקכ"ב 912 לציציה ואז היה בן דוד ג' שנה 58 שנה והיו
ניצוץ מרעה ונתגלגל בירמיה הנביא ועשאו כמהלל וסכל ונשלך אל בית
הכלא כי' סד' דף ע"ב ודף י"ד ע"ג ומלך בן י"ב שנה שנת ב' אלפים
תתקכ"ד 924 והיו ג' שנים כי ארבעים שנה מלך כדאיתא בספרי שלמה ושמואל
שנותיהם שנים איך מלך בן י"ב שנה ובנה הבית שנה רביעית למלכותו שני
אלפים תתקכ"ח 928 לציציה ת"פ 480 לציציה מצרים ויבנהו שבע שנים
ובשנת י"א למלכותו נשלם הבית וכתב בשיק דף צ"ח דוד מלך ישראל בנו
לתן הנביא שיהיה רבו מונחך ואומרים שמלך החבורים שהיו בכ"ר חיבר
עוד ספרים על סבע האלילות ועשבים וחיות ובהמות ועופות והשבעות נגד
השרים והשטנים ונקרא מפתח שלמה ובוודר פרישת פינתם דף ע"ג ע"א אירא
שהנשר הנודל בא אצל שלמה בכל יום והיה שלמה רוכב על כנפיו ומוליכו דרך
ארבע מאות פ"ס בשעה אחת והיה מוליכו לתרמוד במדבר אצל הרי חושך
אשר

אמו נעמה העמונית נולד ב' אלפים תתקכ"ג 923 ובשנת ב' אלפים תתקס"ד 964 שהיה בן מ'א שנה מלך ומלך י"ז שנה ומת שנת ב' אלפים תתקפ"א 981 דרך ד' אביה בן רחבעם מלך תחת אביו כמ"ש במלכים א' י"ד וישכב רחבעם עם אבותיו וכו' וימלך אביה בנו תחתיו ומלך שלשה שנים שנת ב' אלפים תתקפ"א 981 ומלחמה היה כל ימיו עם ירבעם ושם אמר בעקבה בת אבישלום וכו' ב' י"ג קורא אותה מכיה בת אוראל וכתב רש"י כי מעכה בת אבישלום הוא שם כינוי והפיל מישאל ת"ק 500 אלף ומת ב' אלפים תתקפ"ג 983 וקבורתו בעיר רומא בקבר של הרם במערה :

דרך ה' אבא בן אביה מלך תחת אביו כמ"ש במלכים א' מ"ז וישכב אביה עם אבותיו וימלך אבא בנו תחתיו ומ"א שנה מלך ולעת זקנתו תלה את רגליו ואמר ר"ל שאחיו פודגרא והוא חולי הפרקים שנכנס רוח או לחה בין פקי הרגל ומכאב מאד ומלך אבא שנת ב' אלפים תתקפ"ג 983 ומת שנת ג' אלפים כ"ד :

דרך י' יהושפט בן אבא מלך תחת אביו כדכתיב במלכים א' מ"ז וישכב אבא עם אבותיו וימלך יהושפט בנו תחתיו וימלך בן י"ח שנים שנת ג' אלפים כ"ד ומלך כ"ח שנה ולא מנו כ"א כ"ג לפי שיהיה בנו מלך ב' שנים בחייו ונכללו אלה השתי שנים בכלל שמונה שנים שמלך יהורם ומת יהושפט שנת ג' אלפים מ"ט [נ"א מ"ז] ויצירה ובפרק שני דיני גזירות אהא כשהיה ראה תלמיד חכם היה עומד עומד ומכאב ומחבקו ומנשקו וקורא לו רבי רבי מורי מורי :

דרך ז' יהורם בן יהושפט מלך ב' שנים בחיי אביו ושש שנים מלך אחר מות אביו כדכתיב וישכב יהושפט עם אבותיו וימלך יהורם בנו תחתיו ובשנת ג' אלפים מ"ז מלך והרג את כל אחיו ובית אביו ובשנת ג' אלפים מ"ח בא לו מכתב מאליהו הנביא י"ל כמ"ש בדברי הימים ב' כ"א ויאמר לו כה אמר ה' תחת אשר לא הלכת בדרך יהושפט אבך הנה ה' נוגף מגיפה גדולה בעמך ובניך ובנשיך ובכל רכושך ואתה בחלאים רעים במחלה מעיד עד אשר יצאו מיניך וכתב לימים רבים יצאו מעיו עם חליו וימות בתהלאים רעים וזה הכתב הנה בא מאליהו אחר שעלה לשמים אחר שבעה שנים בן כתב בסדר עולם וכתב ר"ק וענין זה כי נגלה אליהו י"ל ברוח נבואה לאחד מן הנביאים ושם בפיו דברי המכתב וא"ל שיתחבו במכתב ויביא המכתב ליהורם בא לו מן לו שזה המכתב שלח ק"ל אליהו כדי שיתחבו יהורם שזה המכתב בא לו מן השמים ויכנע לבנו וידע כי רעה עשה ומנן אנו יודעים שזה המכתב מאליהו אחר

אש" שם נאספים כל רוחין וספרין כישין ואין יכול שום אדם ואפילו עופות השמים לבא שם ושלמה היה כותב נייר אחד ומשליכו שם להנצל והיה הנשר מחפש בהרי חושך אשר שם עזא ועזאל אסורים בכבלי ברזל וכיון שראוה אורם היה נוטף את שלמה ונושאו תחת כנף השמאלי ועומדים על אותם שלשלאות ומציא שלמה חותם דחקין וכתב עליה שם מפורש ומניחו בפי הנשר ומיד היו מודיעין לו כל מה שהיה רוצה שלמה מהם ומשם היה יודע שלמה החכמות והיינו דכתיב ויבן את תרמוד במדבר ולא אמר ויבנה לשון כינה שכשם הבין וידע החכמות ומלכת שבא שנאה לראות חכמתו היא היתה מלכת א' אחד ושאלה משלמה חידות ומשי"ם ועל כולם השיב כהונן ונהנה לו דורות ונפשים העושים כל סם שנמט שלמה במלכותו כ"כ בס"ד דף ע"ד ובדף ע"א ע"ב כתב כשהיו מהלכין מלכי ב"ד לפני כ"ג היו מכריזין ואומרים הנו כבוד לבית דין וכתב היב חכמת ירושלם כהנא מלך ציון כתב בספר אהבת ציון מצאתי בצפת איש אחד ושמו היר אפרים דיין י"ל מעיר סוריא והוא מורד דוד המעיה והוא איש תם וישר וטוב תואר מאד ושאלתיו בן כמה דורות אדוני מרחמעה והשיב לי בן ע"ד דורות וא"ל שלכן נקרא ר' אפרים דיין שאם ירחם על פסן דין אפילו חס"ך לא יסתור את דינו לכבוד דוד המעיה וכתוב בביבליה ירחסין של אבא מאיר ועמדת תפארת לראשי וזהו קבלה בדינו ע"כ הנוגע במשפחה זו לא יצ"ח ישלמה נסתלק ב' אלפים תתקס"ד 964

דרך ג' רחבעם בן שלמה מלך תחת אביו כמ"ש במלכים א' י"א וישכב שלמה וגו' וימלך רחבעם בנו תחתיו שנת ב' אלפים תתקס"ד 964 ויצירה הוא היה המלך הראשון אשר מלך על יהודה ובניכ' כאשר נחלקה מלכות בית דוד ומלך ירבעם על עשרת השבטים כאשר התנבא אחיה השילוני שכנגד לו שנים שנתחתן שלמה עם בת פרעה שנסאה בשנה הרביעית למלכותו נגזרה גזירה על מלכות בית דוד חלקק והאיה היתה לחור בימי אבא בשנת מ"ז למלכותו שאו נשלמו חליו שנה והם י"ז דרחבעם וגו' של אביה ומ"ז של אבא אלא שקלקל אבא ששלח שוחד לכ"ך ארם לרחם עם בעשא ולא סמך על השירות ומשנחלקה המלכות בימי רחבעם לא חזרה עוד כי כל חיסים היו לשתי ממלכות ועתידה לחזור בימות המשיח כמ"ש ומלך אחד היה כולסם ולא יחצו עוד לשתי ממלכות ואמר דוד עבדי מלך עלידם מכור את המלכותו בשכם כי שכם מזומן לפורענות בשכם ענו את דינה בשכם מכור את יוסף בשכם נחלקה מלכות בית ורחבעם בן מ"א שנה מלך כמ"ש במלכים א' י"ד שבע עשרה שנה מלך בירושלים חעיר אשר בחר ה' לשום את שמו שם ושם אמו

באמרו מה את עובדים את מצות ה' ואף על פי שהוא כדין עם כל זה נענש ושאלו הקב"ה יצא רק שימציצו מוב בעד ישראל לכן נענש שנתגלגל אחר כך ותחלק רוחו ב' צדיקים שמעיה ואבטליון שמעיה נשיא רוחו של זכריה אבטליון אב בית דין נפשו של זכריה שהם גיורי הצדק נדבקו תחילה באזהרה אחרים דוגמת זכריה שיתקף ויגדף ומת יואש שנת ג' אלפים ק"א לציצורה בשנת ט"ז למלכו צוה יואש לחרוג זכריה בן יהוידע כהן גדול ונביא ודיין במקדש בשבת יום הכפורים שנת ג'א ק' ולתקופת השנה נהרג המלך מעבדיו שקשרו עליו קשר והרגוהו על מותו ולא נקבר בקבורת המלכים כמו שכתוב בדברי הימים כי כ"ד והיה דם זכריה תוסס מן יואש עד צדקתו שיעור רל"ח שנים :

דור י' אמציה בן יואש מלך תחת אביו כדכתיב במלכים ב' י"ב ויבן את יואש וימתוהו וימלך אמציה בנו תחתיו וכן המשי ועשרים

שנה היה במלכו ועשרים ותשע מלך בירושלים כמו שכתוב ב' י"ד וכתב הסה"ד דף י"ג ע"א כתב הרב שלשלת הקבלה דף י"ח משם הרב דרכי נועם לכן חז"ל כהיתו במלכותו מורפרי ראה מצבת קבורת שר צבא אמציה מלך יהודה עם השרי שעציה ואמרו במ"ד שמעת ששר אמציה מאחרי ה' והנביא גזב בו שמעו עבדיו וקשרו עליו קשר וכוותוהו ולא נמנה לאבציה כי אם י"ד שנה וט"ז שנים הנתתים מלך עוזיהו ואח"ך מלך עוזיהו ל"ז שנים ומצא שמלך עוזיהו נ"ב שנה ומת אמציהו שנת ג'א קכ"ט :

דור י"א עוזיהו בן אמציה ובספר מלכים קראו עוזיהו מלך תחת אביו כדכתיב במלכים ב' ט"ז מלך עוזיה בן אמציה בן שש

עשרה שנה והמשימים ושתים שנה מלך בירושלים והם ט"ז שמלך בימי אביו כמו שכתוב במלכים י"ד ויקשרו עליו קשר וינס לכישה ופירש רש"י משמעו עבדיו מה שאמרו לו הנביא כי יעץ ה' להשחתו הק"ו גם לזכרים וישב שם ט"ז שנה ואחר המ"ז שנים מלך בחי' אביו ול"ז שנה שמלך אחר אביו וכאשר נצמק עוזיהו היה בני יותם שופט תחתיו ונולד עוזיהו שנת ג'א וצ"ט ובשנת ג'א קמ"ז שהיה בן י"ז שנה מלך עד שנת קס"ז ובשנת כ"ז למלכותו נכנס להקטיר קמורת והצרתה וזתה במצחו נ"ה שנה ונעשה מצורע עד יום מותו וישב בבית החפשי ופירש בירושלמי שעשה לו בית בבית הקברות כמה דא"ת אמר במתים חפשי ויש סוד גדול בזמן שיהיה רעש בר מינין יקראו ג"פ ויניעו אמות הספים וקרא זה אל זה בן כתב סד"ה דף י"א ע"ב ובספר חבירות כתב שקראו פסוק ויניעו פנים ואחר ג"פ וישקוט הרעש וטוב לזכרו בקירות הבית להיות זוכריו ובספר מסעות בנימין כתב כשיצאו מן יושפט יחושפט באים למדבר

אחר שנשגזו שהרי כשהתחבר יחושפט עם בן אחאב ללכת למלחמה על מואב ויאמר יחושפט האם אין פה נביא ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו ואלישע לא נפטר מאצלו עד עצייתו ועוד שאמר אשר יצק לשון עבר ולא אמר אשר יוצק ע"כ לשון חרדי' ובשנת ה' למלכותו מת בחללים רעים שיצאו מעיו שנת ג' אלפים נ"ה לציצורה :

דור כ' אחז בן יהורם מלך תחת אביו כדכתיב במלכים ב' ה' וישב יהורם עם אבותיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו בן כ"ב שנים שנת ג'

אלפים ונ"ה לציצורה וימלך שנה אחת ויכוותיו יהוא בן נכשי ואביו עתליה בת אחאב וכדברי הימים כי קורא אותה בת עמרי כי בני בני דם כבנים ומלכת עתליה שש שנים משנת ג' אלפים ונ"ז לציצורה עד ס' ואחרי מות בנה אחז הרגה כל זרע המלכות של כ"ד ולא נשאר רק יואש בן אחז שהיה בן שנה ויחושבע בת מלך יהורם אשת יהוידע הכהן גנבה אותו והסתירה אותו לש שנים עד שנהרגה עתליה וכימות החמה היתה מניחתו בעליה בית הכבוד' וכימות הגשמים בתאים כי כסוד דף ל"ב ע"ד משם הילקוט עוד כתב וראיתי בס' פילון יהודי שדוד צוה שחזקן היותו שבכניו ויפלוך שהוא שלכה ואם ימות הוא או זרעו בלי זרע של קיימא ויפלוך תחתיו זרע גדול ככנו שהוא נהן ואילו נקראים אחי השר כנראה במלכים א' סמ"ד ד' והאנשים אשר הרג יהורם היו זרע נהן כנראה בדברי הימים ב' ס' כ"א ויהורם לבדו נשאר בזרע שלכה וכאשר נהרג בנה אחז השתדלה עתליה לחמית כל זרע המלכות ונשאר יואש לבדו מזרע דוד ומת אחז שנת ג' אלפים נ"ז ומלכה אמו משנת ג' אלפים נ"ז עד שנת ג'א ס"א :

דור ט' יואש בן אחז מלך אחר מלך עתליה אם אביו בן שבע שנים ומ' שנה מלך כדכתיב במלכים ב' י"ב בן שבע שנים יהואש בן אחז מלך שנת ג'א ס"א מלך ואביתר נתגלגל ביואש הוא אביתר בן יואש מלך שנת ג'א ונשתתף מורע דוד ויואש שר צבא אשר הרגו בנייהו בן יהוידע בימי שלמה נתגלגל ביואש שהמלכו יהוידע הכהן כי רצה יהוידע לתקן מה שהרג בנייהו ויואש נעם כל זה לא נתקן שהיו יואש והרג את זכריה שהוא נגנול בנייהו שחרגו ויואש בימי שלמה ואף על פי שבדיון הרגו עם כל זה היה יואש כמעט ראש סנהדרין ואין הקב"ה מביא תכלת צדיקים והוצרך בנייהו לתקן אותו עון לכן נתגלגל בזכריהו והרגו יואש שהוא נגנול יואש ונתחלף ב' בשי בא"ת כיש חס"ד מעיניה נהר נ"ה וזכריהו קודם שנהרג הרק את ישיאל באומר

שבטים שנת ג'א ר"ח נלכדה שומרון ויצא ישראל אשורה ומת חזקיה שנת ג'א ר"ח וכבוד עשו לו במותו שהושיבו ישיבה על קברו ויצאו לפניו ל' אף הלוצי כתף והנחו ספר תורה על מותו ואמרו קיים זה מה שכתוב בזה בבבא קבא ובסנהדרין אמר ר' בקש הקב"ה לעשות לחזקיה נסיה וידוע שנעץ חרב בבית המדרש ואמר מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב וחובל עול מפני שכן חובל עולו של סנהדרין מפני שמו של חזקיה שהיה דולק בבתי כנסיות ובתי מדרשות ובדף ק"ד איתא ויראם את בית נכאמו אשתו השקתה עליהם אי נמי בית גמזי הראה להם זין אוכל זין הראה וברכה שה'ש' ב' איתא בתי השן שנמשכים כשעוה הראה להם :

דור ט"ז מנשה בן חזקיה מלך חתת אביו כדכתיב במלכים ב' ו' וישכב חזקיה עם אבותיו וימלוך מנשה בנו בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים נולד שנת ג'א רמ"ז ומלך ג'א רכ"ח וימי חייו ט"ז שנים ומנשה המא והעמיד צלם בהיכל כמו שכתוב ויעל הרע בעיני ה' והתר לו הקב"ה חתירה מתחת כסא הכבוד וקבל תשובת ומת מנשה שנת ג'א רפ"ג :

דור ט"ז אמון בן מנשה מלך חתת אביו כדכתיב במלכים ב' כ"א וישכב מנשה עם אבותיו וימלוך אמון בנו תחתיו בן עשרים ושתים שנה אמון למלכו ושתים שנה מלך בירושלים ומלך אמון שנת ג'א רפ"ג ב' שנים מקומות משנת רפ"ג עד שנת רפ"ה ויעל הרע בעיני ה' והאריך הקב"ה אפו לפי שיצא מוכנו יאשיהו והמיתוה עבדיו שנה ג'א רפ"ה :

דור י"ז יאשיהו בן אמון אחר שחרגו את אמון כדכתיב במלכים ב' כ"א ויקשרו עבדי אמון עליו ויכיתו אה דג"ץ גביר וימלכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלוששים ואחת שנה מלך בירושלים משנת ג'א רפ"ה עד שנת ג'א שט"ז וחמיתו פרעה נכה ובשנת ה' למלכותו התחיל לדרוש לאלהים כמורככות בדבתי הימים ב'א' ובשנת י"ב למלכותו היא שנת ג'א דמ"ז החל ליטמר יהודה וירושלים והוא יצגור אחו ונהרג במלחמה לכפר על עונותיו וכל רביעות דס נחשב לבייתה בפני עצמה וגם את כל הכמות הסיר יאשיהו כל האומר המא אינו אלא מועה שכל דין שדן יאשיהו מוכן ה' עד י"ח החזיר להם ובמועד קטן דף כ' ויורו המורים שעשאוהו ככברה ובתענית כ"ב מפני מה נענש יאשיהו לפני שהיה לו לימלך בירמיה ולא נמלך כי הוה קא ניהא נפשיה חזא ורמיהו דהוה מרחשן שפוחית גחין ושמע דקאמר צדיק הוא ה' כי פירו מריתי שהצדיק הדין עליו פתח

למחר העמים שם מצבת אבשלום וקבר עוזיה ועוזיה שנכנס לחקמיר קמורת ונצטרע היה גלגל עוזיה ששלח יד בארון ה' ונשנתו ידעה כי מתחילה היה כהן ונגררה אחר הכהונה ופגם בזה ולא תקן אלא חזר לקדושתו הראשון כמו ששלח ידו במת שאינו ראוי בן שנית בן כתב סד"ה משם ספר הכוונות ועוזיה מת שנת ג'א קס"ז 167 :

דור י"ב יותם בן עוזיהו מלך אחרי מות אביו כדכתיב במלכים ב' ט"ז וישכב עוזיה עם אבותיו וימלוך יותם בנו תחתיו ומלך שנת ג'א אלפים קס"ז עד ג' אלפים קפ"ג ככתוב במלכים ב' ט"ז ובדברי הימים ב' כ"ז בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וישל עשרה שנה מלך בירושלים ובגמרא דמוכה דף מ"ד אמר רבי שמעון בן יוחאי יכול אני ובני לפטור את העולם כולו מן הדין מיום שנברא העולם ועד עתה ואצלמא יותם בן עוזיהו עכנו מיום שנברא העולם ועד סופו ובשלשל חקבלה כתב ירוחם שמו ונקרא יותם שמו שאלו שמלך ט"ז שנים היה תם להקב"ה ונתגלגל באביו ורמזו בפסוק אשר בך ירוחם יתום ט"ז אביו ולי נראה שרמזו שני שמותיו בפסוק זה ירוחם ויתום זה שאמר אשר בך ירוחם יתום היינו יותם :

דור י"ג אחז בן יותם מלך חתת אביו כדכתיב במלכים ב' ט"ז וישכב יותם עם אבותיו וימלוך אחז בנו תחתיו בן עשרים שנה היה במלכו וישל עשרה שנה מלך והוליד את חזקיה שנת ג' אלפים קע"ד מ' שנים קודם שמלך ובן י"א שנה היה ביום הולידו את חזקיה ומלך על יהודה שנת ג' אלפים קפ"ג ומת ג'א קצ"ט ובשנת י"ב למלכות אחז גלו שבט ראובן וגד והצי שבט מנשה וענף זהב דירובעם והולכים להחלה וחביו נהר גזון ועירי מרי ונצלות עשרת שבטים בשנת ו' לחזקיה בן כתב בסדר הדורות :

דור י"ד חזקיה בן אחז מלך חתת אביו כדכתיב במלכים ב' ט"ז וישכב אחז עם אבותיו וימלוך חזקיה בנו תחתיו בן עשרים וחמש שנה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך כדכתיב במלכים ב' י"ח נולד שנת ג'א קע"ד ומלך ג'א קצ"ט ואמרו בפרק הלך שביביו לא היה איש אשה שלא היה בקיאות בדין מומאה ומהרה חזקיה היה לו נציץ עכסו ועכסו גירש את אשתו בשו"ט גזירת כל הבן היליד ועל ידי מרים החזירה בן חזקיה הבא מניצוצו חזא דנפקי מניה דלא מעלזי לך לא רצה לישא אשה ואמר ליה ישעיה בחדו כבשי דרמנא ל' חזקיה גנו ספר רפואות וכתב סדר הדורות דף י' משם התשבץ כשהיה נח בתיבה היו כה ספר מויקן וחזקו לבנו של נח ובה מלאך ונפל אחד מכוני של נח לימרו ספר רפואות וזה הספר שגנו חזקיה ובשנת שלש למלכותו גלו עשרת השבטים

פחת עלית רוח אפינו משיח ה' וגו' ונתגלגל ברכי ישמעאל בן אבישע ומת שנת ג' אפים שמי' :

דור י"ח יהויקים בן יאשיהו אחרי בא פרעה נכה על מלך אשור ועל נהר פרת ויצא המלך יאשיהו לקראתו וימיתיה וימליכו את יהואחז בנו תחתיו כדכתיב ב' כ"ג בן כ"ג שנה יהואחז במלכו ושלשית חדשים מלך ויקח אותו פרעה נכה ויבוא מצרים וימות שם ומלך פרעה נכה את אלקים בן יאשיהו ויסב את שמו יהויקים בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרים שנה מלך בירושלים ומלך שנת ג' א' שמיז עד שנת ג' א' שכ"ז ומת שהמליכו את יהואחז אעפ"י שהיה קטן ממנו ב' שנים לפי שהיה בכלל בן אבותיו בן כתב סדר הדורות דף ע"ד וכתב שם משם שני לחות הבית אומרים העולם שיהויקים עמד תפוס בכבלי ביזל ל"ז שנה בימיו גלה יהואקם בבבל יושב שם בבית האסורים חמש שנים וכדויתו בן ל' שנה כתב ספרו ויש אומרים כי הוא לא כתב ספרו אלא חכמים אחרים כתבוהו והוא היה יפה תואר ויפה מראה ומעשה במלך אמר לחכם אחד שהיה שמו רבי שלמה דף עמי כי רצוני לפתוח קבר יהואקם הנביא כדי לראותו כאשר שמעתי שעשה נסים הרבה והשיב לו החכם חז"ל אי אתה יכול להוציאו ולראותו אך אעצך כי אינו רחוק ממנו קבר בירך בן נריה תלמידו ואם תוכל לראותו או בודאי תוכל לראותו ליהואקם ואמר לי יפה דברת ושלח המלך אחר שריו ודוכסיו שיבואו לראות את בירך הנביא והתאספו יחד וכשתתחילו לפתוח הקבר תכף ומיד מיתו אותם שנגעו בו והיה שם זקן א' ישמעאל ואמר אדוני המלך זה הנביא יהודי היה ויהודים לומדים תורתו על בן תצוה ותגזור שהם יפתחו את קברו וכן עשה המלך ובקשו היהודים מן המלך שיתן להם זמן שלשה ימים וגורו צום ועשו השבות תשובה שימחול להם הקב"ה ונתן להם זמן שלשה ימים בבדי שיכלו לעשות ותפלה וצדקה ואחר שלשה ימים שלח אליהם המלך שיפתחו קבר בירך כדי לראותו והלך המלך ושריו ופתחו היהודים הקבר ולא ניזק שום אחד מהם ומצאוהו מונח בארון של שיש כאילו מת מקרוב ואמר המלך אינו נכון שיהיו שניהם נקברים זה אצל זה רק קחו הארון והוציאוהו לעיר ולקחו ארזו והוציאוהו כמו תחום שבת ושוב לא רצה הארון לזכות משם והביא המלך גמלים וחמורים וסוסים הרבה ולא יכלו להסיע הארון ממקומו ואמר ר' שלמה להמלך אולי צדיק זה בחר המקום הזה לקבורתו בחייו וצוה המלך לקברו שם וכן עשה ובנו עליה בית המדרש יפה וכשראה המלך כי בירך בן נריה לא נרקב הוא ותלמידיו והלך עם עבדיו ונתגייירו ושם מין עשכ אשר על העליון גדלין כמו ניצוצי זהב והולכין

והולכין בלילה ועושין סימן היכן העשב גדל שיש עליו זהב ובאין ביום ועוקרין אותו וקבר בירך בן נריה רחוק רחוק מקבר יהואקם שיעור תחום שבת ועל קבר יהואקם נותנין צדקה להדליק נרות על קברו ומי שרצה להניח שם מעות כפיקדון מניח אותו שם ואין שום אדם יכול לייטלו משם רק מי שהניחו שם ומי שכמה מעות ומת אוי כשבאין יורשיו לוקחין המעות בשלימות כמו שהניח והקבר של יהואקם הוא אצל נהר כבר בעיר מל"ה ואחר הצי פרס משם הוא קבר הנביא יד שנים אחר ההרבן היא שנת ג' א' שני"ב היתה יד ה' אל יהואקם הראה לו בנני העיר והבית והיה שנת חובל כ"ה צלזות יהויכין יהואקם נפטר בחייו נבוכדנצר ונקבר בבבל בין נהר פרת ונהר כבר וכשמלך אויל מורדך והוציא את יהויכין מבית הכלא ובא יהויכין וליה אפים יהודים עמו ובנו כיפה על קברו וגם היום נראה שם חקוק על קברו יהויכין ויהואקם וגדוד אנשים ויעשו כנסת גדולה סמוך לה ובמקום הכנסת יש ט' מגדלים ובין מגדל למגדל כנסת ובחצר כנסת יהואקם בנויה תיבה ואחרי הכנסת קברו של יהואקם והכל יחד נקרא כנסת יהואקם ויהויכין ואותו מקום מקודש על שם ישואל ובאים להתפלל ממחלקים וזכיום הכפורים מוציאין ס' ס' מגיל בכתבת יד יהואקם וקוראים בו ועל קברו עשושיות דלקות כל היום ושם בית אחד בלא ספרים רבים מחרבן בית ראשון ושני :

דור י"ט יהויכין הוא יכניה או יכניהו כמו שכתוב בירמיה סימן כ"ב כי ד' ומלך תחת יהויקים אביו כדכתיב במלכים ב' כ"ד וישכב יהויקים עם אבותיו ומלך יהויכין בנו תחתיו בן י"ח שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ויבא נבוכדנצר על ירושלים ויצא המלך יהויכין על מלך בבל ויקח אותו מלך בבל ויוצא משם את כל איצרות בית ה' ואוצרות בית המלך ויקצין את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל והגלה את כל ירושלים וכל החרש והמסגר ויג' את יהויכין בבבל ויהויכין מלך שלשה חדשים ועשרה ימים שנת ג' א' שכ"ז לייצירה ואז הגלה אותו נבוכדנצר לבבל ועמו ח' אפים מיהודה ובנימין והלך עמו צדקיהו בן יאשיהו אחי אביו וצדקיהו שב מבבל לירושלים כרשות נבוכדנצר ומלך בירושלים י"א שנה ויהויכין נשאר בבבל ובשנת י"א א' צדקות צדקיהו גלו לבבל ד' אפים ות"ר מיהודה ובנימין ומשאר שבטים ז' אפים וחרש ומסגר הם החכמים הגדולים ונקראים חרש לפי שבשעת שהם פותחים נעשו הכל כחרשים והמסגר שבשעת שהם גוררים שנתעלמה הלכה מהם אין לה פותחים ואחר י"ז שנה צלזות הנזכר בא נבוכדנצר לירושלים ושרף הבית ולקח את כל בית ה' ואוצרות המלך ושלשם לבבל והורג

והרג מישאל אחד ותשעים רבוא מלכד הנחרגין על דמו של זכריה והגלה מישאל תל"ב אלפים חורי יהודה ובנימין והשאר בירושלים ו' אלפים ומינה עליהם את גדליה בן אחיקם ובא ישמעאל בן נתניה והרגו בג' בתשרי ועוד הגלה נבוזראדן יותר מת' אלף מבני משה ובניהם מבני יונד בן רכב וכשהגיעו לגלות ככל הילכים הקב"ה וגזם מעבר לנהר סמכמין וכתב בספר מסעות בנימין דף י"ז ע"ב מדינת היהודים הנקראים בני רכב עיר תל"ב ואש הממשלה שלהם שמו רב חנן הנשיא מושל עליהם והוא עיר גדולה ומחזק ארצם מ"ז יום בין ההרים הרי צפון ויש להם ערים גדולות ובצורות ואין עליהם עור גוים והולכים לשלף שלף ולבן בו בארץ מרחק עד בני רכב שביניהם בעלי בריהם ובני ערב הם חונים באהלים דרך ארצם ואין להם בתים והולכים לשלף שלף בארץ ארמון והיהודים בני רכב יש מהם עובדי אדמה ואנשי מקנה וארצם רחבת ידים ונותנים מנער ככל שנה ככל אשר להם לתלמידי חכמים שלהם היושבים תמיד בבית המדרש ולעניי ישראל ולפרושיהם אב"י ציון ואב"י ירושלים שאין אולכים בשר ואין שותים יין ולחשים בגדים שחורים ויושבים במעורות או בבתים גרועים ומתענים כל ימי חייהם חוץ משבתות וימים טובים ומבקשים רחמים תמיד לפני ה' על גלות ישראל שיהיה עליהם בעבור שמו הגדול וגם היהודים יושבי תיכא ואופל"י יאכא ככו מאה אלף יהודים וגם שלמון הנשיא ואחיו חנן הנשיא שהיו מודיע דהע"ה כנראה מכתב היחוס שלהם כולם באים למקום שהוא קרומי בגדים ומתענים מ' יום בשנה ומתפללים על כל היהודים היושבים בגלות ומתלכיאס צביר דרך ג' ימים אומרים בני אדם שחם בני גד ובני ראובן וחצי מטה מנשה שהגלה סלמאנסר מלך אשור והלכו שם ובנו הערים האלה גדולות ובצורות והם נלחמים עם הממלכות ואין אדם יכול לזכנם ארצם עבדו כי צריך ללכת י"ה יום במדבר בלי ישוב ובשנת י"א גלות נחרב בית א' שנת ג'א' שלח' והסיון ממרום שלח' אש בן כתב סדר הדורות דף ל"ה ע"ג ובשנת ל"ז גלות יהויכין היא שנת ג'א' שס"ד 364 מלך אויל מרודך בן נבוכדנצר נשא את ראש יהויכין וישם את כסאו מעל כל השרים וכתב בשיק שלא היה עוד מלכות לישראל כי אם נשיאות והיה יהויכין ראש לנשיאות ובמשך ימים מועטים כת יכניה בבבל ועמד שאלתאף בנו נשיא תחתיו ריש גלותא על גלות ככל ואדריי ורובל בנו :

דור כ' שאלתאף הוא היה נשיא בבבל תחת יהויכין אביו שנת ג'א' ושס"ד ובסנהדרין דף ל"ז גלות מכפרת על חכ' דכתב ביכניה כח אמר ה' כתבו את האיש הוא עוררי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה איש מורעו

מורעו על כסא דוד ומושל עוד ביהודה ובתר דגלה כהני ובני יכניה אסיו בנו שאלתאף ששתלו אל שלא כדרך הנשתלגין גמרי שאין האשה מתעברת מעומד והיא נתעברת מעומד ופירש רש"י בית האסורין צר ואין מקום לשכב ושלשלי שם אשה דבר אחר שאלתאף שנשא על אלתו ורובל שנזרע בכל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו :

ד"ר כ"א ז"ל רבכל בן שאלתאף חומר מנזע דוד המלך ובא עם בני המדינה העולים משבי הגולה כמ"ש בעזרא כ' וכן פרייה היה כיכתיב כדברי חזקיהו א' ג' ובני פרייה רובל ושמי וכתב סדר הדורות אולי היה נכבר שאלתאף מפרייה ולפיכך נקרא בן שאלתאף ובני בניו הם כבנים והוא עלה מבבל לא"י נשיא ויש ג' גלותא ועמו עזרא הסופר וקצת מבני הגלות ורובל חור רבכל ומת שם והוא אחד ממאה ועשרים זקנים אנשי כנסת הגדולה הגדול רובל הוא נקרא נחמיה בן חכליה וגם התרחששוא על שם שהתירו לו לשנות יין נסך בעבור שהיה משקה לב"ד ויש אומרים שהל' יצא ממנו ורובל הוא היה דימי דניאל וכאשר רצה דניאל לחזור לשיון הבריה בקש מהמלך לשלחו ולשים במקומו את זרובבל בן שאלתאף ויאמר לב"ד דרוש חנה איש לך תחתיו כמנוי והוא מן הפרתמים ומזרע המלכות מבני שאלתאף בן יכניה מלך יהודה והוא חיל מלך רוח חכמה ודעת אלהים ויהיה לך לנאמן ויועץ כמנוי ויאמן המלך ויתן מתנות לדניאל ויבא דניאל את המתנות ויתן אותם לבני הגולה ויחבק המלך את דניאל וינשקו וישלחו וילך דורו צא זרובבל הן בעיני המלך ויאחבחו וישלחו לנניד על כל השרים והאש על שני שרי הצבא שומרי המלך ויאמר המלך אל זרובבל שאף כל מה שתאור נפשך ואעשה לך ויאמר זרובבל זכור את אשר נדרת אתה והע"ך כורש מלך פרס לבנות בית ה' ולהשיב לבי בית מקדשי למקומם ומחר המלך ויכתוב אל כורש להיות ידו בדבר הזה לשלח את נדרם אשר נדרו לבנוי בית ה' ואז העביר קול כורש מלך פרס בכל מלכותו מי בכס בכל עמו אשר נשאו לבו לעלות קול ולבנות את בית אלהיו ואני אתן שכר עבודת העובדים כל אשר יצטרך עד בלותם ויכתבו הסופרים לכל השרים והפחות לעזור ליהודים לבנות את בית ה' ולמלאות להם כל חסרונם כסף וזהב ולנהיגות ולברזל לעצים לאבנים ולבנים ולחוצבים גם חטים ושעורים ושמן ויין ויכתבו ויחתמו ויתנו שני המלכים ביד זרובבל ונחמיה והמלך דרוש חלף את חליו אשר ימות בו ויפליכו את כורש וימליך על מדי פרס ויחזק כורש את ידם ויעלו כל זקני הגולה ובראשם זרובבל ויבנו את ההכל והמזבח כמשפטו וישבו בשר הקרבנות על המזבח

וכל באי עולם עונים אמן יהא שמיה רבא ואפי' רשעים בגידונא של ישראל
 וחסדי אמות העולם ניצולין בזכות עניית אמן ועליו נאמר בנבואת חגי ב' כיום
 ההוא נאום ה' אקח זרובבל בן שאלתיאל עבדי ושמתיו כחותם ופרש רש"י
 אקח ר"ל אקח איש מזרעך ועל המשיח יאמר ושמתיו כחותם כמו שאין חותם
 בשבעת זו מיד האדם בן לא תסור אהבתי ממנו כי כך בחרתי בזרע דוד היוצא
 ממך בחרתי להיות הוא מלך המשיח רב האי גאון מורע רבה בר אבה מבני
 בניו של זרובבל בן כתב הרב חיד"א בשו"ג אות ה' :

ד"ר ב"ר משולם בן זרובבל כדרכי בדברי הימים א' ג' וכן זרובבל משולם
 חנניה הוא היה כימי אלכסנדרוס שהיה אוהב את ישראל

הוא בנה אלכסנדריא של מצרים והיה בקי בז' חכמות ואוהב את החכמים
 ומספיקן רחמן על עמו אוהב משפט בשנת ג'א תמ"ח עלה לירושלים להחריבה
 והיה אבא גדול ליהודים וצום ובכי ומספר אליו שמעון הצדיק עם שמונה
 במי כהונה ועמו זקני ישראל וכאשר ראה אלכסנדרוס את שמעון הצדיק ירד
 מעל המרכבה והשתחוה לו ויתמחו עבריו ושיריו על דבר זה ויאמר להם המלך
 ההלך לפני בחזיון לילה במלחמה כדמותו ותוארו של זה ויכרות המלך
 אלכסנדרוס ברית עם שמעון הצדיק וזקני ישראל ויביאנהו וירושלים וראה את
 בית ה' ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל אלהי הבית הזה ויבקש המלך משמעון
 הצדיק שיעשו דמות דיוקנו וישימו אותו בין האולם ולמזבח ויאמר לו הכהן
 אסור לנו מאת אלהים כל פסל או תמונה אבל זכר גדול אשר שאלת נעשה לך
 והוא שכל הכהנים הנלדים בשנה זו יקראו אלכסנדרוס על שמך וייתב הדבר
 בענין והארכיז ויחסין כתבו שהכהן גדול נדר לו שמהיום והלאה יתחילו
 מספר השנים למנין שטרותיהם מביאתו שמה וכן עשו שהיו כותבין בשטרות
 שנה א' אלכסנדרוס או ב' או ג' וכן על זה הדרך ולכן כאשר תמצא איזה
 תואריך שכתוב בו שנה פ' לשטרות תוסיף עליהם ג'א תמ"ח ואז יעלה ההשבון
 בידך מכוון להשבון בריאת העולם כגון אם יהיה שנת תנ"ב לשטרות הוסיף
 עליהם ג'א תמ"ח יעלו ג'א תת"ק ואם בן שנת תנ"ב לשטרות היא שנת ג'א
 תת"ק לציורה :

ד"ר ב"ר חנניה בן משולם עמד נשיא תחת אביו שנת ג'א תמ"ח לציורה
 וגרסת ספר יחסין חנניה ומת שנת מאה וארבעים למלכות

יון שהיא שנת ג'א תקפ"ב לבריאת עולם בן כתב ספר יחסין קס"ו ע"ב :

ד"ר ב"ר ברכיה בן חנניה היה נשיא תחת חנניה אביו כימי אנטוכוס
 שנה אנטוכיא ומת ברכיה שנת ג'א תר"ב :

המזבח ולא מצאו אש הקדש ויתפללו אל ה' ויאמרו הנה אנהנו באנו לבנות את
 מזבחך ונבחנו זבח וערכנו עצים על העולה ואין לנו רשות להקריב לפניך אש
 זרה ואש הקדשה לא מצאנו ויהי כהתפללם ויבא זקן אחד מהכהנים ויזכור
 המקום אשר החביא ימיה את האש ויצאו הזקנים עמו חוץ למחנה ויראו תחת
 החומה בור אחד ועליו אבן גדולה ויגדלו את האבן וימצאו בבור מים כשמן עב
 וכדבש וילכו ויגידו לעזרא הסופר ויבא ויאמר אל הכהנים כל אשר מוצע אהרן
 ירד אל הבור ויקח ממנו ואיש זר אל יגע בו כי האש הקדשה היא בבור וירדו
 הכהנים ויקחו מן המים בחפניהם וילכו ויזרקו על המזבח ויבער פתאום אש
 צרוב נורא ואור אש חזקה ויננסו הכהנים מפני האש הגדולה והאש כי היתה
 האש חזקה מאד ותאכל את העולה והעצים ואת כל אשר על המזבח ויהי אחרי
 כן נתמעטת האש מן הבית ונשארה רק על המזבח כמשפטה אש תמיד ויבך
 על המזבח וכשבא זרובבל עם עזרא הסופר לבנות בית ה' באו באה ושמונים
 אלף כותיים עליהם למלחמה והם כותיים שהיושיב סנהריב בשומרון כשהיה
 את ישראל משומרון וישלח ה' בהם את האריות והיו משכלים בהם והלכו והגידו
 לסנהריב ושלח סנהריב והביא מזקני ישראל ואמר להם כל השנים שהייתם
 בארצכם לא שכלה אתכם חית השדה ולמה עכשיו באו האריות לשכל אמו
 הארץ הזאת אינה מקבלת גוי שאינו בתורה ואינו נימול אמר להם שלחו לי שני
 תלמידי חכמים למדם תורה ושלחו שני תלמידי חכמים ולמדום תורה וכילכ
 היו יראים את ה' ועל זה אמרו יל כותים גרי אריות הן כי את האללים היו
 יראים ואת אלהיהם היו עובדים וכשבאו אל הכותים על זרובבל במלך עבדות
 בית ה' כ' שנים מה עשו עזרא וזרובבל ויהושוע בן יהוצדק קבצו את כל הקהל
 אל היכל ה' והביאו שלש מאות כהנים וג' מאות שופרות וג' מאות כפרי תורה
 וג' מאות תינוקות והיו תוקעין והללים בישורריב וכיבורים וכחומין ומשמתינ
 ומנרין את הכותים בסוד שם הכפורש ובשם הנכתב על הצחות התורה ובחרם
 בית דין עליון ובהרם בית דין תחתן שלא יאכל אדם פת כותי מכאן אמרו
 האוכל פת כותי כאוכל בשר חזיר וא' יתגיר כותי ישראל וא' יהיה להם חלק
 בתחית המתים וכתבו והתמו ושלחו את החרם לישראל שכלל והוסיפו עליהם
 חרם על חרם וזרובבל הוא היה קרוב לג' אלפים וארבע מאות לציורה ויאתא
 במדרש שעתיד הקב"ה ליישב בגן עדן ודורש ס"ת וכל הצדיקים יושבין לפניו
 וכל פלמאי של מעלה עומדין לפניו מימינו של הקב"ה והכה ולבנה וכוכבים
 ומזלות משמאלו והקב"ה דורש להם ואמר הדרשה יעמוד זרובבל בן שאלתיאל
 ואומר יתגדל ויתקדש שמיא רבא וכו' וקולו יהיה הולך מסוף העולם ועד סופו

דור כ"ד נתן דצ"ציתא כתב סדר הדורות דף קל"ח ע"ד עוקבן בר נחמיה ריש גלותא אשתעי ליה רבה משמה דשמואל

הני תלת מילי דינא דמלכותא דינא זכר והוא בפרק חזקת הבתים דף כ"ה והוא נתן דצוציתא אמר רב יוסף ועוד אחר בדורינו ומנו עוקבן בר נחמיה ריש תשובה מאשיחו אמר רב יוסף ועוד אחר בדורינו ומנו עוקבן בר נחמיה ריש גלותא והיינו נתן דצוציתא אמר רב אנא קאמינא קמי בפרקא והוא קא מנכנס והאזי בחלמא דקא פשט ידיו וקבלה ופירש רש"י נתן דצוציתא על שם ניצוץ דנורא שהמלאך פשט את ידו וקבל תשובתו לישנא אחרינא על שם שאחזו המלאך בציצית ראשו וכתבו התוספות שם נתן דצוציתא אומר ר"ת שהיה נר דולק על ראשו ובמהרה"ן דף ל"א שפחו ליה למר עוקבא דרזיו ליה כבר בשתייה שפם עלך עוקבן הכבלי זכר ופירש"י מר עוקבא אב כ"ד הוה דרזיו ליה כבר בתיה כמשה שהוא בן בתיה למי שמקרין עור פניו כמשה רבינו שגדלתו בתיה בת זינעה ובספר אגדה מצאתי שהיה מר עוקבא בעל תשובה שנתן עיניו באשה אחת והעלה לבו מינא ונפל בחוליו ואשת איש היתה לימים נצרכה ללנות ממנו מעות ומתוך דוחקה נתרצית לו וכבש יצרו ופטרה ונתרפא וכשהיה יוצא לשוק היה נר דולק בראשו מן השמים ועל שם כך קרו ליה נתן דצוציתא ונאונים כתבו בעבור שהיה משלשל בשעריו ועישה קוציותי תלתלים ועוד כתבו כי יצא לשון אש מצוציותיו עד שברחו ממנו היושבים לפניו ועיין בשאלות פריש"י וזא"ו כי תשא ובעיקר עוד נתן פי על שם המלאך דהוי ניצוצין דנור הפשיט ידיו וקבלה בתשובה פי' אחר שהיה לו חלוק של שער עינים ששורטין בשורו שהיה לו כפרתו שהיה בעל תשובה וכתב סדר הדורות דף קל"ז ע"ז ואני מצאתי שר' נתן דצוציתא היה בזמן רבי עקיבא :

דור כ"ה חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור כ"ה חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

דור ל"ז חזקיה בן חזקיה ונכבר בא"י בגבעת ארבל אשר ליהושע

כתב מסעות בנימין דף ע"ג ע"ב בפומבדיתא אשר בנהרדעא שם קברו שר הנשיא בוסתנאי הנז' ריש גלותא :

דור מז חסדאי בן בוסתנאי גאון בן היא גירסת ספר יוחסין וחסדאי הנז' לעיל הוא היה בן בתו של רב חסדאי גאון :

דור מז זכאי בן חסדאי גירסת ספר יוחסין דוד בן זכאי אחר שלמה בן זכריה :

דור מ"ט נחמיה בן שלמה :

דור נ' יצחק בר נחמיה :

דור נ"א יהודה בר יצחק :

דור נ"ב ר' רב יהודה :

דור נ"ג יהודה בר דוד :

דור נ"ד זכאי בן יהודה אפשר שזו שהזכירו בספר מסעות בנימין שכתב יו"ל אשר עיר גדולה ובה ז' אצפים מישראל ובראשם רבי זכאי מוצע דוד המלך שהוא היה בסוף אסף החכשי :

דור נ"ה יאשיהו בן זכאי :

דור נ"ו שלמה בן יאשיהו והנראה שכל אלו הדורות שהיו אחר רבי בוסתנאי גאון היו תוך אסף החכשי :

דור נ"ז יישי בן שלמה הוא היה בתוך אסף החכשי אבל נודע באיזה זמן :

דור נ"ח חיים בן רב יישי :

דור נ"ט רב דוד בן רב חיים :

דור ס' רב זכריה בן רב דוד ז"ל :

דור ס"א רב יוסף בן רב זכריה :

דור ס"ב רב סעדיה בן רב יוסף :

דור ס"ג רב משה בר רב סעדיה :

דור ס"ד רב שלמה בר רב משה :

דור ס"ה רב יהודה בר רב שלמה :

דור ס"ו רב עובדיה בר רב יהודה :

דור ס"ז רב צדקה בר רב עובדיה :

דור מז חונא בר חנינא גירסת ספר יוחסין בר זמרא ואפשר שכל אלו אחיהם של אלו שסידרם הרב ס' יוחסין וכל אחד מהאחים מיהם עצמו לאביו במגילת יוחסין שלו ולכך משתנה יחוס מיהם אחר והכל אחד :

דור מז כופנאי בר חונא אביו של בוסתנאי וכן הוא גירסת ספר יוחסין :
דור מז בוסתנאי כתב בסדר הדורות דף ג' ע"ג בשם ספר יוחסין שבשנת ד' אצפים וארבע מאות ועשרים היה ענין בוסתנאי ודוד :

בא והוא נקרא מר זמרא ולפי שבימי מלך פרכ גזר והזג לכל בית דוד כקטון ועד גדול ולא נשאר מהם שריד כי אם כלל אחת שנהוג בעלפה בימי חזנותו והיתה מעוברת והיא המלך בחלום שהיה מתהלך בגן ומקצין בנטיעות ולא השאיר בו שריש גם ענף כי אם ענף אחד קטן ובה להשחיתו ובה דכות איש זקן והכהו עד שפוך דם עד שהיה הדם נשפך על מפתו שהיה ישן בה ובקבר בא אחד מחכמי ישראל ופתח לו חלומו על שהרג לבית דוד ובקש לחפש אם שהרג לבד וקבל על עצמו לשים עינו על הילד היולד וכן עשה ויהי כאשר יצאה בן ותקרא את שמו בוסתנאי על שם הגן שראה המלך הנקרא בוסתני בערבי ויגדל הילד ויצו המלך להביאו אליו ויבא ויניחוד לפני המלך כאז הבקר ועד ערב והוא עומד באימה ויראה לפני המלך ולא נענע שום אבר מאבריו ובה זכוב א' ונשכו בפניו עד שהיה דמו שותת לארץ ולא הרים ידיו לגרוש הזכוב כראות המלך הדבר הגדול הזה נשא חן בעיניו והעמידו להיות שיפוט ודיין ולכך היה חקוק צורת זכוב בחותמיהם על שם מעשה של בוסתנאי בן כתב בסדר הדורות דף מז' ובדף נ' ע"ג הביא בכגנון אחר שכלו בשפדת בית דוד על אשר ציעדו דר' חנינא ריש מתיבתא והלך ר' חנינא לבית הכנסת ונעה בבכיה עד שמלא כל החדמעות ושתה אותו ולסיבה זו היה מיתה בבית דוד ובתו כללם בילדה אחר ולא נשאר כי אם בתו של ר' חנינא הנז' שהיתה נשואה לא' מבית דוד וראה ר' חנינא בחלום שהיה עומד בגן ובירד גרזן והיה משחית בגן ובה אלו איש אדמוני זקן והכהו עד שחזר פניו לאחוריו ואמר לו מה לך דר' שהיה את גני ויהי בבקר שאף לחכמים אם נשאר איש מבית דוד ואכרו לו לא נשאר כי אם בתך שהיא מעוברת והלך וישב אצלך עד שילדה והיה נשגיה עליך וחזרו פניו כבתחילה והיה אחד חתן בית דוד כשראה שכתו בית דוד נתן שוחד למלך ומניחו לראש וכשגדל בוסתנאי הלך אל המלך והוודיו בגדולתו ונכנס זכוב בחוממו של חתן בית דוד וכת ולכך היו חותמים בית דוד צורת זכוב

דור ס"ח רב סעדיה בר רב צדקה
 דור ס"ט רב משה בר רב סעדיה :
 דור ע' רב עובדיה בר רב משה :
 דור צ"א רב צדקה בר רב עובדיה :
 דור ע"ב רב עובדיה בר רב צדקה :
 דור ע"ג רב משה בר רב עובדיה הוא היה אב ב"ד בארץ יע"א וריש
 מתיבתא בנו של רב' ח' ה"ש' הדיין המצויין כמח"ר משה הנשיא
 זלתי' ונמצא יחוס זה מאבותיו הקדושים זצ"ל מדור דור והוא שלם באמת וצדק
 מדור מלך ישראל עליו השלום זע"א :
 דור ע"ד רב סעדיה בנו של רבי משה הנשיא הנזכר :
 דור ע"ה רב משה בן רב סעדיה הנשיא :
 דור ע"ו רב מרדכי בן רב משה ואחר שנים ושלושה דורות בר משה הנשיא
 שהוקבעו לדיינים ומורים הוראות בישראל נקראת משפחת זו
 משפחת הדיין על שם גדול המספחה שהיה רב ודיין :

דור ע"ז רב נתן בר מרדכי :
 דור ע"ח רב יוסף בר רב נתן :
 דור ע"ט רב מרדכי בר רב יוסף נכ"ע וה"ש י"א לחודש תמוז שנת הכשית
 א"פים ותצ"ג לביע כמנפה ותעצר הכנפה כע"ל בני ישראל :
 דור פ' יוסף בן ח' מרדכי הנז' נכ"ע יום כ' ל' חנוכה שנת הכשית א"פים
 ותק"ח לבריאת עולם .

דור פ"א ח"ר מרדכי בכ"ר ח' יוסף הי"ז נכ"ע וה"ש י"ז שנה כ"ד לח' .
 כסיו ערב חנוכה שנת המשנת א"פים ותק"ד לביע תנצב"ה .
 דור פ"ב ח"ר אעזר חיים דמתקרי מנצור בן ח' מרדכי הנז' נכ"ע וה"ש
 שנת המשנת א"פים ותקמ"ז לבריאת עולם :

דור פ"ג מר זקני הרב החכם השלם הדיין המצויין בכ"ר י"ז ע"ה דיין
 זלתי' חכם וסופר ומוחל לכל ילדי ישראל נכ"ע וה"ש יום
 ש"ק כ"ב לחודש אייר שנת התק"ן :

דור פ"ד אבא מארי ועפרת ראשי גליל הכותרות בנו של קדושים איש
 צדיק תמים וענוה גדולה שקדן כלמורו ובתורתו ידגה יוכים
 ולילת

לילת וכותב חידושים וחבר ספרים שיר חדש על התהלים זכרון לנפש הולך
 תמים מוסר פועל צדק שאלות ותשובות ויוסף אברהם שאלות ותשובות טוב
 טעם דרשות וישא אברהם שאלות ותשובות בית יעקב על עין יעקב בית
 הזוהר פ"י על הזוהר ויגש אברהם שירת ודרושים נפטר בשם טוב מן העולם כל
 העם עונין אחריו מקדש כל שורח הבריות נוחה הימינו מריב לחדש השון שנת
 התרל"ז נקבר בקברי צדיקים אשר אצל פתח בית הכנסת אצל הפתח לצד
 יסין מצבת השנית מן הפתח ולפנים תנצב"ה זיע"א ועל כל קהל ישראל אמן
 דור פ"ה אב"ה הצעיר בבית אבי שפל אנשים המחבר ספר הקמן הזה ישיר
 משה ואחי נועם ח"ר שאול גר"ז :

ודע קרא נעים כי יש יחוס הנזכר חרמות ונדוים והסכמות ושמחות
 ואורוים על כל מי שמעתיקו לעצמו והוא אינו מורע הנשיאים והמלכים
 והדיינים ולא נשיא ולא בן נשיא ולא דיין ולא בן דיין אנהו גזורים בכח
 תורתנו הקדושה והמהורה והתמימה ובגזרת נח"ש מהרימין ומסכימין ומנדי
 ומשגטין ומאררין בכלאות הכתובים בתורה לא נין לו ולא נכד בעמיו כתב
 את האיש הזה ערירי גבר לא יצ"ח בימיו לא יאבה ה' סלוח לו מחוץ למחנה
 מושבו ישו"ו ואמר כל העם אמן . ומי שהוא מזרע הפרתמים ומגזע הנשיאים
 וממשפחת הדיינים ונשיא ובן נשיא ודיין ובן דיין ומשים את שמו ואת שם
 אביו בזה היחוס יראה זרע יאריך ימים ושנות חיים דשנים ויעננים לו ולזרעו
 אחריו עד סוף כל הדורות וקיים בו שכתוב בתורה לא יסור שבט מיהודה
 ותרוממו לא יעדי עבד שופטן מדבית יהודה עד כי יבא שילה בעגלא ובזמן
 קרוב ייתן בר נפלי ונחמניה יואו עינינו וישבח לבנו בביאת כשיחנו אכ"ר :
 אלה הדברים אשר דבר משה גברא דלא חזי צעיר אנכי ונבזה הכותב וחותם
 פה צובה יע"ה ראש חודש ניסן שנת אם ישמרו בניך ביתי ועדותי
 זו אלמדם גם בניהם עד יושבי כסא דך לפ"ק :

ישרש יחוס משפחת בית דוד ישי

פיוט סימן אני מאיר דיין חזק

א שרינו מה טוב חלקנו	אשר לא תחסר בה כל מוכה
יבוא משיח צדקנו	ישם נגיד ברינה
ב ורא אתה חי ונעלם	יקבץ נדחי ישראל
ויבנה עיר ואולם	ישימחו כל ישראל
י חיד נאור בגבורה	אשר לא תחסר בה כל מוכה
ויבנה לנו בית הבחירה	ישם נגיד ברינה
כמ אל אני שואל	יקבץ נדחי ישראל
יבוא משיח הגואל	ישימחו כל ישראל
א רץ מוכה ורחבה	אשר לא תחסר בה כל מוכה
על פתחי שערים אעמודה	ישם נגיד ברינה
י וס קדוש ושבת שמו	יסקף כל העושה מלאכה בו
כי ה' בחר בו	מכל הימים הבדילו
ר צה האל ובהר בנו	ומכל אומות רומנו
שבת קודשו הנהלנו	ועמו וצאון מרעיתו
ד נצנו מהר תקים	אל חי יושב בשמים
קבץ עמך מארץ מרחקים	אשר בי אבות שבויים
י ה מתי יבוא הגואל	ויגאל עדת ישראל
וישוררו על דוכן בית אל	וישובו ישראל אל מקדש אל
י ה בנה מקדש ועיר	ואני אשריך שיר
על דוכן דוד נעים זמיר	לוי גם בן אעזר
ב ה עמך באורה נכונה	בקורבן אל נעלה
ושלח לנו דוד ברינה	אשר קד יאות גדולה וכמשלה
ח זק את עמך	ובנה אולםך
יתברך שמך	לעד ארומךך
ז כור רחמך	ופדה כל עמך
ישראל נחלתך	עם סגולתך
ק בין נדחנו	ובנה עיר קודשנו
מהרה ענינו	ביום קוראנו